

[Chr. Christensen]

at postvæsenet ikke fungerer tilfredsstillende. Gør postvæsenet ikke det? Ja, hvis jeg vurderer postvæsenets funktion dér, hvor jeg kender det bedst, nemlig i min egen hjemkommune, Ringkøbing, eller i mit eget hjemamt, Ringkøbing amt, har jeg faktisk svært ved at se det berettigede i spørgsmålet, for dér gøres der et godt og solidt arbejde fra postvæsenets og dets medarbejders side, og derfor fungerer det også tilfredsstillende. Bortset altså fra fordelingen af den post, der ikke når frem fra København til tiden. Det er jo klart, at breve, der ikke når frem fra København før to eller tre dage eller endnu senere efter, at de er afsendt, ikke kan nå frem til modtageren dagen efter afsendelsen som lovet af postvæsenet, og det får det lokale postvæsen selvfølgelig ubehageligheder for, hvilket er ganske urimeligt og uberettiget. Men jeg tror, forespørgerne kan være enige med mig i denne opfattelse, for forespørgernes dagsordensforslag indsnævrer jo ganske klart problemerne til et nærmere angivet geografisk område.

Men man forstår udmærket godt modtagerens irritation, når postgangen ikke fungerer, for det er jo ikke bare familiebrevene, der ikke når frem dagen efter afsendelsen, det er også forretningsbreve, hvor det kan koste penge, når de ikke når frem til tiden. Eksempelvis har et dagblads redaktion og trykkeri i de sidste måneder først modtaget billederne til bladets mandagsudgave om tirsdagen eller onsdagen, hvilket har medført, at bladet nu kan blive tvunget ud i en kostbar investering i fotoudstyr, og det er ikke just den slags, der fremmer provinspressens overlevelsesmuligheder. Tilsvarende eksempler kan trækkes frem fra andre grene af erhvervslivet, og vi må nok konkludere, at postvæsenet ikke alle steder fungerer tilfredsstillende.

I sådanne situationer er der ikke noget at sige til, at folks harme vender sig imod postvæsenet i almindelighed. Bedre bliver det jo ikke, når dagspressen kan meddele, at undersøgelser sidste uge viste, at 727.000 breve er forsinket i Københavns postterminal, og at der er udsigt til, at det kan blive værre endnu. Natten til torsdag lå således ifølge oplysninger i dagspressen 150.000 førsteklassebreve og 550.000 andenklassebreve over. De er forsinket på grund af tekniske vanskeligheder, citeres postinspektøren for at have sagt.

Postvæsenet offentliggjorde forleden den femte brevundersøgelse på 2 måneder. Uden nærmere bemærkninger oplyses det, at 42,4 pct. af posten fra København og Nordsjælland fortsat er forsinket. I ugen før, uge 41, var 43,2 pct. forsinket. Fra det øvrige Sjælland og Lolland-Falster var 31,3 pct. af posten forsinket, og i ugen før igen var det 26,7 pct.

Meget tyder altså på, at postinspektøren på postterminalen kan have ret, når han kommenterer undersøgelsen med ifølge dagspressen at sige: vi er bange for, at forsinkelserne bliver værre i næste uge. Nu er det klart, at problemerne altid vil være størst i en uge op mod den første. Men den negative udvikling synes altså desværre at blive forstærket i stedet for at blive neddæmpet.

Sammen med disse oplysninger svirrer det i luften med påstande om arbejdsnormer, der fører til en arbejdsdag på Københavns postterminal, hvis korthed må få enhver postmedarbejder ude i landet samt den undrende offentlighed til at spærre øjnene op. Samtidig med alt dette sidder vi herinde og bearbejder et finanslovsforslag, der budgetterer med 2 mill. overarbejdstimer svarende til ca. 140 mill. kr. Jo, det er da ganske forståeligt, at et stort jysk dagblad – Jyllands-Posten – forleden kunne indlede en artikel om postvæsenets sidste ombæring, som overskriften lød, således:

»Det danske postvæsen er rystet. Daglig bruger aviserne spalteplass på at afsløre nye ubehagelige kendsgerninger om den 200 år gamle etat. Ministeren og generaldirektøren skændes offentligt. Poststyrelsens folk er paniske, og fagforeningerne er i erklæringskrig. Historien om postvæsenets dårligdomme har ligefrem antaget føljetonkarakter i pressen, og endnu synes det ret uoverskueligt at tale om happy end på historien.«

Det er klart, at disse forhold ikke kan fortsætte; disse tilstande må stoppes snarest. Det må de af hensyn til postvæsenets kunder, af hensyn til skatteborgernes penge, men ikke mindst af hensyn til postvæsenet selv og de medarbejdere, der ude over landet yder en loyal og dygtig indsats.

Men der er meget, der tyder på – hvad også debatten her klart giver udtryk for – at problemerne kan koncentreres til et geografisk snævert område omkring eller i København, nærmere betegnet til postterminalen.